

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JULIOL 2016	CONVOCATORIA: JULIO 2016
Assignatura: HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA	Asignatura: HISTORIA DE LA FILOSOFÍA

BAREM DE L'EXAMEN: L'alumne/a contestarà, dins de l'opció que trie, les **quatre** qüestions sobre el text de l'autor que ha treballat en classe.

1ª qüestió: 2 punts; 2ª qüestió: 2 punts; 3ª qüestió: 5 punts; 4ª qüestió: 1 punt.

OPCIÓ PRIMERA
TEXT I

- 1 —De bell nou, vaig fer jo, has oblidat, amic, que això no importa a la llei, que hi hagi un tipus de gent
2 a la ciutat que visqui d'allò més bé, sinó que s'aplica a aconseguir que sigui així, pertot, a la ciutat,
3 ajuntant amb harmonia els ciutadans, convencent-los i a la força fent que tothom faci partícips els
4 altres del servei que és capaç d'oferir al comú; i ella mateixa, la llei, fent-ne, d'homes així, en la ciutat
5 no per a deixar que cada un es giri cap a on vulgui sinó per a servir-se d'ells, ella, de cara a tenir ben
6 lligada tota la ciutat.
7 —És ver, va dir, me n'havia oblidat.
8 —I ara, Glaucó, fixa't, vaig dir, que no serem injustos amb els que hi ha entre nosaltres que estimen la
9 saviesa sinó que és just el que els direm, forçant-los a tenir cura dels altres i a vigilar-los. Perquè els
10 direm que ja és natural que els que hi ha com ells a les altres ciutats no participin en els treballs de les
11 seves, car es fan ells mateixos i no per voluntat de l'organització de la ciutat en cadascuna, i és just
12 que qui és per ell mateix i no deu a ningú la seva criança no tingui en l'ànim retribuir a ningú pel
13 relatiu a la seva criança. A vosaltres, en canvi, nosaltres, per a vosaltres mateixos i per a la resta de la
14 ciutat, us hem engendrat com a cabdills i reis d'un rusc, havent-vos educat més bé i més a fons que no
15 ho estan aquells altres, i més capaços de participar en totes dues coses. Heu de baixar, doncs, cadascú
16 amb la seva part, a la casa dels altres i avesar-vos a contemplar d'ombrívol; un cop avesats hi veureu
17 mil vegades més bé que els d'allí i sabreu, cada imatge, què és i de què, donat que ja heu vist el ver en
18 allò que respecta tant al bell com al just com al bo. I així la nostra i vostra ciutat viurà en aquest món
19 d'aquí baix i no en el dels somnis, que és on ara viuen la major part de ciutats sota uns homes que
20 lluiten amb ombres els uns contra els altres i s'aixequen per haver el govern, com si fos un gran bé. I
21 la veritat és aquesta: en la ciutat en què menys desitgin governar els que hagin de fer-ho, forçosament
22 s'hi ha de viure millor i sense alçaments, ben al contrari de la que tingui uns governants que ho
23 desitgin.

PLATÓ, *La República*, 519e.-520d. (Traducció de Carles Miralles)

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitzes les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix els termes relacionats “llei” i “Estat”, partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: *La teoria de les idees i la Idea de Bé*.
- 4^a. Comenta breuement qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 Adquirim virtuts si abans les hem practicades, com també ocorre en el cas de la resta d'arts. En efecte,
2 aprenem fent el que cal fer per aprendre, com ara un es fa constructor construint cases i citarista tocant
3 la cítara. D'aquesta manera, doncs, ens fem justos duent a terme actes de justícia, prudents amb actes
4 de prudència, valents amb actes de valentia. Açò també ho testimonia el que ocorre en les ciutats. En
5 efecte, els legisladors, en dotar de costums els ciutadans els fan bons; aquesta és la voluntat de tot
6 legislador, però tots aquells que no ho fan bé s'equivoquen en la seua tasca i és en açò en el que es
7 diferencia una forma de govern d'una altra, una bona d'una dolenta. A més, és a partir de les mateixes
8 accions i mitjançant els mateixos actes com s'origina i es corromp tota virtut i de manera similar
9 també tot art. En efecte, tocant la cítara es fan els citaristes, els bons i els dolents. I tant els
10 constructors de cases com tots els restants artesans representen una situació anàloga, ja que és per
11 construir bones cases que seran bons constructors de cases, i per construir-ne de dolentes que seran
12 dolents. I és que si no fóra així, no hi hauria cap necessitat d'una persona que volguera ensenyar, sinó
13 que tots naixerien essent bons o dolents. Certament, també és així en el cas de les virtuts. En efecte,
14 segons com actuen en els contractes comercials amb les persones, ens fem uns justos, altres injustos, i
15 segons com actuem en les situacions de perill i si ens acostumem a tenir por o a ser temeraris, ens fem
16 uns valents, altres covards. De manera similar ocorre amb els actes que tenen a veure amb els apetits
17 corporals i amb els impulsos. I és que uns ens fan temperats i plàcids, altres desenfrenats i irascibles,
18 els uns per comportar-se de manera temperada i plàcida en situacions d'aquest tipus, els altres per fer-
19 ho de manera desenfrenada i irascible en situacions d'aquest altre tipus. En una paraula, les
20 disposicions [*hàbits*] procedeixen dels actes que se'ls assemblen. Per això cal que realitzem actes
21 d'una determinada qualitat, ja que segons les diferències entre aquest actes segueixen unes
22 determinades disposicions [*hàbits*]. En conseqüència, no afecta en poc el fet de prendre de ben jove
23 uns costums o uns altres, sinó moltíssim, o, millor dit, totalment.

ARISTÒTIL, *Ètica a Nicòmac*, II, 1103a.- 1103b. (Traducció de Carles Monzó)

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme “**disposició** [*hàbit*]”, partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: ***El model moral: l'home excel·lent.***
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓ SEGONA

TEXT I

1 L'home, vulga o no, ha de fer-se a si mateix, autofabricar-se. Aquesta última expressió no és del tot
2 inoportuna. Subratlla que l'home, a l'arrel de la seua mateixa essència, es troba, abans que en cap altra,
3 en la situació del tècnic. Per a l'home, viure és, per descomptat, i abans que una altra cosa, esforçar-se
4 perquè hi haja allò que encara no hi ha; a saber, ell, ell mateix, aprofitant per a això allò que hi ha; en
5 suma, és producció. Amb això vull dir que la vida no és fonamentalment com tants segles han cregut:
6 contemplació, pensament, teoria. No; és producció, fabricació, i només perquè aquestes ho exigeixen;
7 per tant, després, i no abans, és pensament, teoria i ciència. Viure..., és a dir, trobar els mitjans per a
8 realitzar el programa que s'és. El món, la circumstància, es presenta per descomptat com a primera
9 matèria i com a possible màquina. Ja que per a existir ha d'estar en el món, i aquest no realitza per si i
10 sense més l'ésser de l'home, sinó que li posa dificultats, l'home es resol a cercar en ell la màquina
11 oculta que tanca per a servir l'home. La història del pensament humà es redueix a la sèrie
12 d'observacions que l'home ha fet per a traure a la llum, per a descobrir aquella possibilitat de màquina
13 que el món porta latent en la seua matèria. D'aquí que a l'invent tècnic se l'anomene també
14 descobriment. I no és, com veurem, una casualitat que la tècnica per antonomàsia, la plena maduresa de
15 la tècnica, s'iniciara cap a 1600; justament quan en el seu pensament teòric del món va arribar l'home a
16 entendre'l com una màquina.

J. ORTEGA Y GASSET, *Meditació de la tècnica*, capítol V. (Traducció SLT Universitat Jaume I)

QÜESTIONS:

- 1ª. Sintetitzes les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2ª. Definix el terme “**viure**” partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3ª. Redacció: ***Saber científic, saber universitari i saber tècnic.***
- 4ª. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 Ara bé, la dona ha estat sempre, si no l'esclava de l'home, almenys la seva vassalla; els dos sexes no
2 s'han repartit mai el món amb igualtat; i avui encara, tot i que la seva condició va camí d'evolucionar,
3 la dona pateix un feixuc hándicap. En gairabé cap país el seu estatut legal no és idèntic al de l'home i
4 sovint amb gran desavantatge seu. Fins i tot quan li són reconeguts abstractament uns drets, una llarga
5 habitud impedeix que aquests trobin en els costums l'expressió concreta. Econòmicament, homes i
6 dones constitueixen gairebé dues castes; en igualtat de circumstàncies, els primers tenen situacions més
7 avantatjoses, salaris més elevats, més probabilitats d'èxit que llurs competidores de data recent; ocupen
8 en la indústria, en la política, etc., un nombre molt més elevat de llocs i són ells qui detenen els càrrecs
9 més importants. A més dels poders concrets que posseeixen, són revestits d'un prestigi la tradició del
10 qual és mantinguda en l'educació de l'infant: el present embolcalla el passat, i en el passat tota la
11 història ha estat feta pels mascles. En el moment que les dones comencen a prendre part de l'elaboració
12 del món, aquest món és encara un món que pertany als homes: ells no en dubten gens, elles amb prou
13 feines. Refusar d'ésser l'Altre [Alteritat], refusar la complicitat amb l'home, seria per a elles renunciar a
14 tots els avantatges que l'aliança amb la casta superior els pot conferir. L'home-senyor protegirà
15 materialment la dona-vassalla i s'encarregarà de justificar la seva existència: amb el risc econòmic, ella
16 esquivarà el risc metafísic d'una llibertat que s'ha d'inventar els seus fins sense cap auxili. En efecte, al
17 costat de la pretensió de tot individu a afirmar-se com a subjecte, que és una pretensió ètica, hi ha també
18 en ell la temptació de defugir la seva llibertat i de constituir-se en cosa. És un camí nefast, perquè com a
19 passiu, alienat, perdut, és aleshores la presa de voluntats estranyes, desvinculat de la seva transcendència,
20 frustrat de tot valor. Però és un camí fàcil: així evita l'angoixa i la tensió de l'existència autènticament
21 assumida. L'home que constitueix la dona com un *Altre* [Alteritat] trobarà en ella complicitats
22 profundes. Així, la dona no es reivindica com a subjecte perquè no en té els mitjans concrets, perquè
23 sent el vincle necessari que la lliga a l'home sense establir-ne la reciprocitat, i també perquè sovint es
24 complau en el paper d'*Altre* [Alteritat].

S. de BEAUVOIR, *El segon sexe*, "Introducció". (Traducció d'Hermínia Grau de Duran)

QÜESTIONS:

- 1ª. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autora.
- 2ª. Definix el terme "*Altre* [Alteritat]", partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autora.
- 3ª. Redacció: ***Problematització de la categoria dona.***
- 4ª. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autora del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autora o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JULIOL 2016	CONVOCATORIA: JULIO 2016
Assignatura: HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA	Asignatura: HISTORIA DE LA FILOSOFÍA

BAREMO DEL EXAMEN: El/la alumno/a contestará, dentro de la opción que elija, las **cuatro** cuestiones sobre el texto del autor que ha trabajado en clase.

1ª cuestión: 2 puntos; 2ª cuestión: 2 puntos; 3ª cuestión: 5 puntos; 4ª cuestión: 1 punto

OPCIÓN PRIMERA

TEXTO I

1 —Te has vuelto a olvidar, querido amigo —dije—, de que a la ley no le interesa nada que haya en la
2 ciudad una clase que goce de particular felicidad, sino que se esfuerza por que ello le suceda a la ciudad
3 entera, y por eso introduce armonía entre los ciudadanos por medio de la persuasión o de la fuerza, hace
4 que unos hagan a otros partícipes de los beneficios con que cada cual pueda ser útil a la comunidad, y
5 ella misma forma en la ciudad hombres de esa clase, pero no para dejarles que cada uno se vuelva hacia
6 donde quiera, sino para usar ella misma de ellos con miras a la unificación del Estado.
7 —Es verdad —dijo—. Me olvidé de ello.
8 —Pues ahora —dije— observa, ¡Oh, Glaucón!, que tampoco vamos a perjudicar a los filósofos que
9 haya entre nosotros, sino a obligarles, con palabras razonables, a que se cuiden de los demás y les
10 protejan. Les diremos que es natural que las gentes tales que haya en las demás ciudades no participen
11 de los trabajos de ellas, porque se forman solos, contra la voluntad de sus respectivos gobiernos, y
12 cuando alguien se forma solo y no debe a nadie su crianza, es justo que tampoco se preocupe de
13 reintegrar a nadie el importe de ella. Pero a vosotros os hemos engendrado nosotros, para vosotros
14 mismos y para el resto de la ciudad, en calidad de jefes y reyes, como los de las colmenas, mejor y más
15 completamente educados que aquéllos, y más capaces, por tanto, de participar de ambos aspectos.
16 Tenéis, pues, que ir bajando uno tras otro a la vivienda de los demás y acostumbraros a ver en la
17 oscuridad. Una vez acostumbrados, veréis infinitamente mejor que los de allí y conoceréis lo que es
18 cada imagen y de qué lo es, porque habréis visto ya la verdad con respecto a lo bello y a lo justo y a lo
19 bueno. Y así, la ciudad nuestra y vuestra vivirá a la luz del día, y no entre sueños, como viven ahora la
20 mayor parte de ellas por obra de quienes luchan unos con otros por vanas sombras o se disputan el
21 mando como si éste fuera algún gran bien. Mas la verdad es, creo yo, lo siguiente: la ciudad en que
22 estén menos ansiosos por ser gobernantes quienes hayan de serlo, ésa ha de ser forzosamente la que
23 viva mejor y con menos disensiones que ninguna; y la que tenga otra clase de gobernantes, de modo
24 distinto.

PLATÓN, *La República*, 519e.-520d. (Traducción de José María Pabón y Manuel Fernández Galiano)

CUESTIONES:

- 1ª.- Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2ª. Define los términos relacionados “ley” y “Estado”, partiendo de la información que ofrece el texto y complétala con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3ª. Redacción: ***La teoría de las Ideas y la Idea de Bien.***
- 4ª. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

TEXTO II

1 [...] en cambio, adquirimos las virtudes mediante el ejercicio previo, como en el caso de las demás
2 artes: pues lo que hay que hacer después de haber aprendido, lo aprendemos haciéndolo; por ejemplo,
3 nos hacemos constructores construyendo casas y citaristas tocando la cítara. Así también practicando la
4 justicia, nos hacemos justos, practicando la templanza, templados, y practicando la fortaleza, fuertes.
5 Prueba de ello es lo que ocurre en las ciudades: los legisladores hacen buenos a los ciudadanos
6 haciéndoles adquirir costumbres, y ésta es la voluntad de todo legislador, todos los que no lo hacen bien
7 yerran, y en esto se distingue un régimen de otro, el bueno del malo. Además, las mismas causas y
8 medios producen toda virtud y la destruyen, lo mismo que las artes: pues tocando la cítara se hacen
9 tanto los buenos como los malos citaristas; y análogamente los constructores de casas y todos los
10 demás: construyendo bien serán buenos constructores y construyendo mal, malos. Si no fuera así, no
11 habría ninguna necesidad de maestros, sino que todos serían de nacimiento buenos o malos. Y lo
12 mismo ocurre con las virtudes: es nuestra actuación en nuestras transacciones con los demás hombres
13 lo que nos hace a unos justos y a otros injustos, y nuestra actuación en los peligros y la habituación a
14 tener miedo o ánimo lo que nos hace a unos valientes y a otros cobardes; y lo mismo ocurre con los
15 apetitos y la ira: unos se vuelven moderados y apacibles y otros desenfrenados e iracundos, los unos por
16 haberse comportado así en estas materias, y los otros de otro modo. En una palabra, los hábitos se
17 engendran por operaciones semejantes. De ahí la necesidad de realizar cierta clase de acciones, puesto
18 que a sus diferencias corresponderán los hábitos. No tiene, por consiguiente, poca importancia el
19 adquirir desde jóvenes tales o cuales hábitos, sino muchísima, o mejor dicho, total.

ARISTÓTELES, *Ética a Nicómaco*, II, 1103a-1103b. (Traducción de María Araujo y Julián Marías)

CUESTIONES:

- 1ª. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2ª. Define el término “**hábito**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3ª. Redacción: ***El modelo moral: el hombre excelente.***
- 4ª. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

OPCIÓN SEGUNDA

TEXTO I

1 El hombre, quiera o no, tiene que hacerse a sí mismo, autofabricarse. Esta última expresión no es del
2 todo inoportuna. Ella subraya que el hombre, en la raíz de su misma esencia, se encuentra, antes que
3 en ninguna otra, en la situación del técnico. Para el hombre, vivir es, desde luego, y antes que otra
4 cosa, esforzarse en que haya lo que aún no hay; a saber, él, él mismo, aprovechando para ello lo que
5 hay; en suma, es producción. Con esto quiero decir que la vida no es fundamentalmente como tantos
6 siglos han creído: contemplación, pensamiento, teoría. No; es producción, fabricación, y sólo porque
7 éstas lo exigen; por lo tanto, después, y no antes, es pensamiento, teoría y ciencia. Vivir..., es decir,
8 hallar los medios para realizar el programa que se es. El mundo, la circunstancia, se presenta desde
9 luego como primera materia y como posible máquina. Ya que para existir tiene que estar en el mundo,
10 y éste no realiza por sí y sin más el ser del hombre, sino que le pone dificultades, el hombre se
11 resuelve a buscar en él la máquina oculta que encierra para servir al hombre. La historia del
12 pensamiento humano se reduce a la serie de observaciones que el hombre ha hecho para sacar a la luz,
13 para descubrir esa posibilidad de máquina que el mundo lleva latente en su materia. De aquí que al
14 invento técnico se le llame también descubrimiento. Y no es, como veremos, una casualidad que la
15 técnica por antonomasia, la plena madurez de la técnica, se iniciase hacia 1600; justamente cuando en
16 su pensamiento teórico del mundo llegó el hombre a entenderlo como una máquina.

J. ORTEGA Y GASSET, *Meditación de la técnica*, capítulo v

CUESTIONES:

- 1ª. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2ª. Define el término “**vivir**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3ª. Redacción: ***Saber científico, saber universitario y saber técnico.***
- 4ª. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

TEXTO II

1 La mujer siempre ha sido, si no la esclava del hombre, al menos su vasalla; los dos sexos nunca han
2 compartido el mundo en pie de igualdad; incluso en nuestros días, aunque su condición esté
3 evolucionando, la mujer sufre grandes desventajas. En casi ningún país del mundo tiene un estatuto
4 legal idéntico al hombre, y en muchos casos su desventaja es considerable. Incluso cuando se le
5 reconocen unos derechos abstractos, un hábito arraigado hace que no encuentren expresión concreta
6 en las costumbres. Económicamente, hombres y mujeres constituyen casi dos castas; en igualdad de
7 condiciones, los primeros tienen situaciones más ventajosas, salarios más elevados, más
8 oportunidades de triunfar que sus competidoras recientes; los hombres ocupan en la industria, la
9 política, etc., mayor número de puestos y siempre son los más importantes. Además de los poderes
10 concretos con los que cuentan, llevan un halo de prestigio cuya tradición se mantiene en toda la
11 educación del niño: el presente envuelve al pasado, y en el pasado, toda la historia ha sido realizada
12 por los varones. En el momento en que las mujeres empiezan a participar en la elaboración del
13 mundo, sigue siendo un mundo que pertenece a los hombres: a ellos no les cabe ninguna duda, y a
14 ellas apenas. Negarse a ser *Alteridad*, rechazar la complicidad con el hombre sería para ellas renunciar
15 a todas las ventajas que les puede procurar la alianza con la casta superior. El hombre soberano
16 protegerá materialmente a la mujer súbdita y se encargará de justificar su existencia: además del
17 riesgo económico evita el riesgo metafísico de una libertad que debe inventar sus propios fines sin su
18 ayuda. Junto a la pretensión de todo individuo de afirmarse como sujeto, que es una pretensión ética,
19 también está la tentación de huir de su libertad y convertirse en cosa; se trata de un camino nefasto,
20 porque pasivo, alienado, perdido, es presa de voluntades ajenas, queda mutilado en su trascendencia,
21 frustrado de todo valor. Sin embargo, es un camino fácil: se evita así la angustia y la tensión de la
22 existencia auténticamente asumida. El hombre que considera a la mujer como una *Alteridad*
23 encontrará en ella profundas complicidades. De esta forma la mujer no se reivindica como sujeto,
24 porque carece de medios concretos para hacerlo, porque vive el vínculo necesario que la ata al hombre
25 sin plantearse una reciprocidad, y porque a menudo se complace en su alteridad.

S. de BEAUVOIR, *El segundo sexo*, “Introducción”. (Traducción de Alicia Martorell)

CUESTIONES:

- 1ª.- Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por la autora.
- 2ª.- Define el término “*Alteridad*”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con el conocimiento que tengas de la filosofía de la autora.
- 3ª.- Redacción: ***Problematización de la categoría mujer.***
- 4ª.- Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento de la autora del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con el de otros filósofos, con hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos de la autora o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.